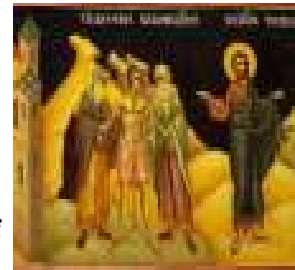

Foaie de duminică

Anul III nr. 39 (93)
20 octombrie 2013

Duminica a 23^a după Rusalii
(Vindecarea demonizatului
din ținutul gherghesenilor)

„Și au ajuns cu corabia în ținutul Gerghesenilor, care este în fața Galileii. Și ieșind pe uscat, L-a întâmpinat un bărbat din cetate, care avea demon și care de multă vreme nu mai punea haină pe el și în casă nu mai locuia, ci prin morminte. Și văzând pe Iisus, strigând, a căzut înaintea Lui și cu glas mare a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu Celui Preaînalt? Rogu-Te, nu mă chinui. Căci porunca duhului necurat să iasă din om, pentru că de mulți ani îl stăpânea, și era legat în lanțuri și în obezi, păzindu-l, dar el, sfărâmând legăturile, era mânat de demon, în pustie. Și l-a întrebat Iisus, zicând: Care-ți este numele? Iar el a zis: Legiune. Căci demoni mulți intraseră în el. Și L rugau pe El să nu le poruncească să meargă în adânc. Și era acolo o turmă mare de porci, care pășteau pe munte. Și L-au rugat să le îngăduie să intre în ei; și le-a îngăduit. Și, ieșind demonii din om, au intrat în porci, iar turma s-a aruncat de pe țârm în lac și s-a înecat. Iar păzitorii văzând ce s-a întâmplat, au fugit și au vestit în cetate și prin sate. Și au ieșit să vadă ce s-a întâmplat și au venit la Iisus și au găsit pe omul din care ieșiseră demonii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând jos, la picioarele lui Iisus și s-au înfricoșat. Și cei ce văzuseră le-au spus cum a fost izbăvit demonizat. Și L-a rugat pe El toată mulțimea din ținutul Gerghesenilor să plece de la ei, căci erau cuprinși de frică mare. Iar El, intrând în corabie, S-a înapoiat. Iar bărbatul din care ieșiseră demonii Îl ruga să rămână cu El. Iisus însă i-a dat drumul zicând: Întoarce-te în casa ta și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu. Și a plecat, vestind în toată cetatea câte îi făcuse Iisus.”

(Ev. Luca 8, 26-39)

“Nu mă chinui!”... Iubiților, ce însemna acest chin? Și ce înseamnă chinul lui Dumnezeu pentru orice suflet, pentru orice om? Aici se deslușește una din marile taine ale Dumnezeirii. Cum chinuie Dumnezeu? Ne dă aici un tâlc adânc Sfântul Isaac Șirul, care spune: “Iar eu zic că cei chinuiți în gheenă vor fi biciuiți de biciul iubirii. Adică cei ce simt că au greșit față de dragoste suferă acolo un chin mai mare decât orice chin. Căci tristețea întipărită în inimă de păcatul față de iubire e mai ascuțită decât orice chin din lume. E nebunie să socotească cineva că păcătoșii se lipsesc în gheenă de dragostea lui Dumnezeu. Dragostea este odrasla cunoștinței adevărului, care, după mărturisirea de obște, s-a dat tuturor. Dar dragostea lucrează prin puterea ei în două feluri: pe păcătoși îi chinuiește, iar pe cei ce au făcut cele convenite îi veselește. Și aceasta este, după judecata mea, părerea de rău sau chinul din gheenă. Dragostea îmbată însă sufletele celor de sus cu desfătarea ei”.

O, Doamne, înțelegem adâncul acestei mărturii! Judecata, osânda lui Dumnezeu, chiar cele șase întrebări ale Judecății (pe care le evocăm intodeauna la Evanghelia din Duminica Judecății: “Am fost flămând, însetat, gol, străin, bolnav, în temniță... și nu M-ați slujit”) tot taină a iubirii sunt. Atunci, care este osânda lui Dumnezeu? Care e pedeapsa lui Dumnezeu? Să nu greșim în veci și să nu hulim în felul acesta! Judecata, osânda, pedeapsa lui Dumnezeu este iubire. Atunci când auzim că vor merge cei păcătoși în osânda veșnică, aceasta înseamnă că vor suporta osânda iubirii. Nu este alta. Mulți au aplicat Dumnezeirii gândurile, păcatele lor, judecându-L pe Dumnezeu, socotind că El este, în vreun fel, chiar autorul morții. Doamne păzește! Dumnezeu n-a făcut moartea, spune Scriptura, și nu se bucură de osânda și de moartea celor vii. Căci vii le-a făcut pe toate.

Mulți creștini au fost chinuiți în timpurile din urmă, în toate țările, de cel rău, pentru a-și lepăda credință; e vorba de aceeași temă din vremea marilor prigoane. Și au rezistat, au supraviețuit și au mărturisit. Bunule Doamne, așa ne rugăm: să strălucească în noi lumina feței Tale! Așa cum Tu, în fața celui demonizat, ai strălucit asupra lui, demonii au fugit și chipul celui zidit de Tine, după chipul Tău, l-ai arătat în fața mulțimilor liniștit, senin, luminos, redobândind dragostea și lumina cea dintâi. Fă, Doamne, și în noi să strălucească frumusețea fetei Tale, lumina Ta, iubirea Ta, bunătatea Ta, pacea Ta, frumusețea Ta! Fă, Doamne, ca ea să strălucească și pe fețele acestor oameni, ale noastre și ale tuturor celor care poartă în ei harul Duhului Tău și sunt temple ale Duhului Sfânt – așa cum tot Isaac Șirul spune: “Strălucirea Ta, Doamne, din adâncul inimii, este darul, plată pe care ne-o faci!” Iar bucuria divină – aceasta ofrandă negrăită, biruitoare asupra oricărui rău din lume, mărturie a adevărului și a luminii – să nu ne părăsească niciodată. De la Tine Părinte, Fiule și Duhule Sfinte, cu Preacurata-Ți Maică și cu toți sfinții. Amin.

Părintele Constantin Galeriu - <http://www.crestinortodox.ro>

„Toate aceste persoane care fac vrăji lucrează cu satana, nu lucrează cu Dumnezeu! Și lupta care se dă între ele și Biserică, adică între vrăjitoare și Biserică, este o luptă pe viață și pe moarte, pentru că e lupta care este de la începuturi, de la căderea îngerilor: între Dumnezeu și demoni, între bine și rău, între adevăr și minciuna, între lumină și întuneric. Ei sunt întunericul, ei sunt minciuna! Tot ceea ce vi se pare că vă spun [vrăjitoarele], toate sunt invenții demonice. Toate vrăjile pe care le fac ele, că întorc pe nu știu cine, sunt vrăji demonice. Veniți la rugăciune aici la Dumnezeu, nu mergeți la satana. Pentru că vă demonizați fără să știți. Nu-i vorba doar că te demonizezi că o formă violentă, ci intră în voi demonul și amestecați: nu mai știți unde e Dumnezeu și unde e dracul, unde e adevărul creștin și unde e minciună demonică, care este posibilitatea de a te mântui și unde este-aici sau dincolo.”

Părintele Gheorghe Calciu Dumitreasa - <http://www.razbointrucuvant.ro>

Despre tristețe

Dumnezeu a pus tristețea în noi. Dar nu ca să ne facem rău, la vreme și în situații nepotrivite, distrugându-ne astfel sănătatea sufletului și a trupului, ci să dobândim prin ea cât mai mult folos duhovnicesc. De aceea, **nu trebuie să ne întristăm atunci când pățim ceva rău, ci atunci când săvârșim ceva rău.** Însă noi am făcut totul pe de-a-ndoaselea. Astfel, chiar dacă am săvârșit nenumărate rele, nu ne întristăm, nici nu ne pare rău. Dar dacă pățim și cel mai mic rău, cădem în cea mai adâncă mâhnire și nu ne mai gândim că tristețile sunt semnul grijii pe care Dumnezeu o are față de noi.

Ășadar, **tristețea și mâhnirea nu ne-au fost date ca să suferim când ne moare o persoană apropiată, când pierdem bani sau când suntem încercați de vreo nenorocire, ci ca să ne ajute în lupta noastră duhovnicească. Să ne întristăm nu pentru răul pe care ni-l pricinuieste aproapele, ci pentru păcatele noastre cu care Îl întristăm pe Dumnezeu. Păcatele Îl alungă pe Dumnezeu, pe când supărările pe care ni le pricinuiesc ceilalți Îl aduc aproape de noi, ca să ne apere.**

(Sf.Ioan Gură de Aur, *Problemele vieții*, Ed. Egumenița, Traducere de Cristian Spătărescu și Daniela Filioareanu, p. 251)

Despre rugăciune

Cuviosul Porfirie ne spune că ar fi de preferat să nu cerem când ne rugăm lucruri ca izbăvirea din boală sau rezolvarea problemelor noastre, ci mai degrabă ar trebui să-I cerem lui Hristos ajutorul Său și puterea de a face față la necazurile și încercările pe care le întâmpinăm în această viață. Este normal să-I cerem lui Dumnezeu ceea ce ne dorim, dar să nu uităm că acesta este totuși un lucru egoist. Știm oare ce vrea Dumnezeu?

El lămurește: Nu ar trebui să insistăm în rugăciune ca să dobândim ceea ce ne dorim; ar trebui mai degrabă să lăsăm totul în voia lui Dumnezeu. Ce se întâmplă când noi insistăm și cerem exact ceea ce ne dorim? Această nevoie sau dorință va crește în continuu, și niciodată nu vom fi mulțumiți cu ceea ce avem. Cu cât alergăm mai mult după aceste dorințe ale noastre, cu atât ele se vor îndepărta de noi. Dacă acum ne rugăm pentru note mari la facultate, mai târziu ne vom ruga pentru a ne găsi un serviciu, apoi pentru un serviciu mai bun, și tot așa... Și totuși, ce ar trebui să cerem când ne rugăm?

Cuviosul Porfirie explică: În rugăciuni ar trebui să cerem numai mântuirea sufletului și împlinirea voii lui Dumnezeu cu noi. Secretul este să ceri să te unești cu Hristos cu tot dinadinsul, fără să zici „dă-mi aia, sau vreau cealaltă”. Ar trebui să cerem ca voia lui Dumnezeu să se facă cu noi. Să ținem minte că cel mai mare inamic al nostru e egoismul.

21 octombrie Sfinții Mărturisitori Ardeleni: Cuvioșii Mărturisitori Visarion și Sofronie, Sfântul Mucenic Nicolae Oprea și Sfinții preoți

Mărturisitori Ioan și Moise Măcinic, trăitori în veacul al XVIII-lea. **Au luptat împotriva impunerii confesiunii Greco-catolice.**

Cuviosul Mărturisitor Visarion Sarai a fost un călugăr vlah din Bosnia de astăzi, care a fost trimis de patriarhul sârbilor în Transilvania pentru a predica împotriva uniației. A fost arestat și dus apoi în temnița de la Kufstein, din Munții Tirolului, unde a și trecut la Domnul ca sfânt mărturisitor pentru Ortodoxie.

Călugărul Sofronie de Cioara a luptat pentru apărarea Ortodoxiei în perioada 1759-1761. Originar din județul Alba de la Cioara sau Săliștea, a fost preot de mir și, după ce a rămas văduv, a construit un schit în hotarul satului Cioara, distrus ulterior de autorități. S-a retras apoi în Țara Românească, unde a trecut la Domnul la Mănăstirea Vieroși sau la Mănăstirea Robaia.

Oprea Miclăuș din Săliștea Sibiului a întreprins mai multe călătorii la Viena pentru a cere împărătesei Maria Tereza drepturi pe seama credincioșilor transilvăneni. A făcut mai multe călătorii, dar în 1752 a fost arestat la Viena și aruncat în închisoare, unde a trecut la cele veșnice ca sfânt mărturisitor. **Moise Măcinic din satul Sibiel** l-a însoțit pe Oprea Miclăuș în călătoriile sale la Viena și a fost arestat odată cu el. A trecut în veșnicie tot în închisoarea de la Kufstein.

Preotul Ioan din Gales a preluat conducerea acțiunilor revendicative ortodoxe și românești prin anii 1756-1757 și a mers prin mai multe sate pentru a strânge semnături prin care credincioșii ardeleni cereau să li se acorde și lor drepturi, în primul rând libertate pentru credința ortodoxă. Se pare că el s-a mutat la Domnul într-o închisoare din Gratz, după 24 de ani de detenție, timp în care nimeni nu l-a convins să renunțe la credința ortodoxă.

<http://ziarullumina.ro>

Pilde ortodoxe - Sinceritatea rugăciunii copiilor

Într-o zi, un preot aude o voce în biserică, dar cuvintele erau de neînțeles. Apropiindu-se de locul de unde venea vocea, el găsește un copil care spunea ceva, și își dă seama că **nu-i înțelegea cuvintele fiindcă, de fapt, copilul repeta alfabetul.** Atunci preotul l-a întrebat: - *De ce tot repeți literele?* - *Păi, așa îmi fac eu rugăciunea, răspunde copilul.* - *Cum așa? Eu aud doar că spui alfabetul, se miră preotul.* - *Da, dar eu am uitat cuvintele rugăciunii și atunci îi dau lui Dumnezeu literele, că știe El să le pună în ordinea care trebuie.....*

Programul săptămânii 20 octombrie – 27 octombrie 2013

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	20 octombrie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Vindecarea demonizatului) - Pr. Dragoș
Duminică	20 octombrie	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr. Dragoș
Luni	21 octombrie	17 - 19 - Acatistul Sf.Mărturisitori Ardeleni - Pr. Dragoș
Miercuri	23 octombrie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei - Pr. Dragoș
Vineri	25 octombrie	9 - 11 - Taina Sf.MASLU
Vineri	25 octombrie	17 - 19 - Vecernia, Acatistul Sf.M.Mc.Dimitrie și Litia – Pr. Dragoș
Sâmbătă	26 octombrie	8 - 11 - Sf.Liturghie (Sf.M.Mc.Dimitrie) și pomenirea celor adormiți – Pr. Dragoș
Sâmbătă	26 octombrie	17 - 21 - Priveghere la Sf.Cuv.Dimitrie cel Nou – La Patriarhie
Duminică	27 octombrie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Sf.Cuv.Dimitrie cel Nou) - Pr. Ticu
Duminică	27 octombrie	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr. Ticu